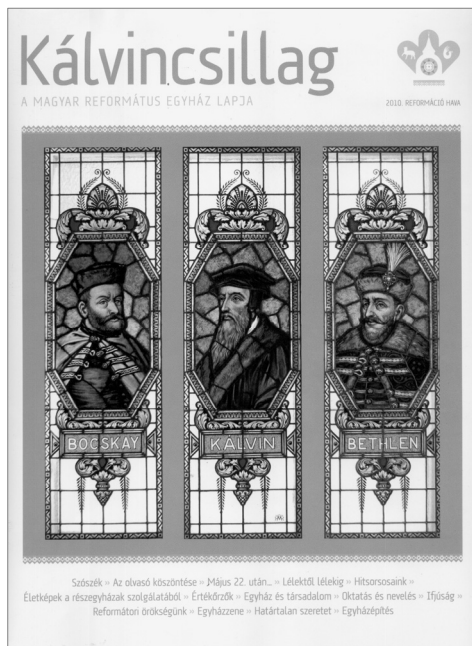

Kálvincsillag

A Magyar Református Egyház lapja.

Felelős szerkesztő: Fekete Károly ISSN 2062-0624, 135 old.

Megjelenését hosszú várakozás, illetve előkészítés előzte meg. „2010. reformáció hava” keltezéssel látott napvilágot, a Magyarországi Református Egyház kiadásában. Bizonyos, hogy címét és címlapját egyaránt a tavalyi hálaadás éve, a Kálvin-jubileum ihlette. (A névadáshoz csupán csak annyit, hogy kedves számunkra a Bálám által látott Csillag, s kedves a nyolcágú Kálvin-csillag is. Mégis talán szerencsésebb lett volna, ha a lapnév kiválasztásánál eltekintettek volna a Kálvin-jubileumtól.)

A lap tartalomjegyzéke után a *Szócikék* rovat található. E szerkesztési felfogás – úgy gondolom – a kálvini hagyományt kívánja hangsúlyozni: nincs az Isten Igéje felett való kincsünk! Ezt most Kozma Zsolt kolozsvári professzor kifejtésében kapja az olvasó, aki az ember földgára figyelmeztet az apostoli felhívás által. Is-

ten lekötelező szeretetére utal, amelynek meg kell mutatkoznia a felebarát irányába.

Az igei bevezető után a szerkesztőségi írás olvasható dr. Fekete Károly fő-szerkesztő, debreceni teológiai tanár tollából: *Egység-jelként bocsátjuk útjára a Kálvincsillagot, hogy bejárja a Kárpát-medence tájait, református közösségeit, családi hajlékait és serkentse köreinkben az összetartozás tudatát.*

A belső tartalom megfelel a személyi felsorolásnak, amit a belső borítón olvassunk: az egyes egyházkerületek képviselői közlik egymással ajándékaikat. Az írások nem egyedül az egyházkerületi szerkesztőbizottsági tagok gyűjtése nyomán állnak össze (Erdély és Királyhágómelléke vonatkozásában Fábíán Tibor, illetve Somogyi Botond), hanem egységes szerkesztői szempontot tükröznek. Ez a témák szerinti csoportosításból tűnik ki. A rovatok elnevezésének számbavétele mellett lássuk az illető körben megjelent írások számát is: *Szócikék* – 1, *Az olvasó köszöntése* – 1, *Lélektől lélekig* – 3, *Életképek a részegyházak szolgálatából* – 32, *Értéktér* – 4, *Egyház és társadalom* – 3, *Oktatás és nevelés* – 8, *Ifjúság* – 4, *Reformatori örökségünk* – 3, *Egyházzene* – 3, *Határtalan szeretet* – 5, *Egyházépítés* – 10. Összesen tehát mintegy nyolcvan cikk. Ezek mellett azonban olvashatunk rövid híradásokat, életrajzokat is, amelyek nem tűnnek elő a tartalomjegyzék felsorolásában.

Az írott tartalom alaphangját a tavalyi május 22. hálás felevenítése adja meg: a Debrecenben kinyilvánított lelki és szervezeti egybekapcsolódását. Az egyes egyházkerületek elnökségei a szülőföld reformátusainak üzenetét tolmácsolják az *Életképek* rovatban. Rajtuk kívül megszó-

lálnak, írnak a felkért szolgatársak: lelkipásztorok és presbiterek. A Romániából származó cikkeket Hover Zsolt, Jenei Tamás, Pap Géza, Sógor Árpád, Somogyi Botond, Tulogdi János (Erdélyből), illetve Csernák Béla, Csűry István, Emődi Tamás, Fábián Tibor, Püsök Sándor Csaba és Tolnay István (Királyhágómelétről) írták.

Magyarország vezetői közül a kormány első embere, Orbán Viktor ír köszöntő szavakat az olvasóknak. A lényegét – Kozma Zsolt üzenetével egybehangzóan – így fogalmazza meg számunkra: *ami bennünket magyarrá tesz ... a hit, a remény és a szeretet, és ezeknek a sajátos, magyar módon megélt valósága.* (83. old.)

Az erdélyi olvasók Isten iránti hálával nyugtázzhatják, hogy olyan sarkalatos kérdésben, mint amilyen az *egyház és a nemzet*, a főszerkesztő Fekete Károly erdélyi személyiségeket idéz: László Dezsőt és Tavasz Sándort. Örvendetes, hogy hivatkozási alap a kisebbségi létben kiforrott bölcsesség. Bárcsak lenne ténylegesen igazodási pont is! (84. old.)

A képes tartalom csaknem súrolja a fényűzés kategóriát: széles áttekintése a jelen szolgálatainak, a múlt kincseinek. Méltán szemlélhetjük hálás büszkeséggel.

Ha a főszerkesztő a *képeslap előzményei*-re hivatkozott a köszöntőben, a záró gondolatok sorában ezekről emlékezünk meg röviden. Először az 1990-es évek második felében a Nagy László által alapított *Magyar Református Világhíradóra* utalunk, amit a Tanácskozó Zsinat bocsátott ki (három évfolyamáról tudunk). Másodszorban a hosszú életű *magyar református néplapra*, a *Református Híradóra*, amelyet épp a „népi demokrácia” szüntetett be 1951-ben. Ez utóbbiról jegyezte le a Zoványi-féle lexikon: 400 gyülekezet rendelte meg és 130 000 példányban jelent meg.

Mit kívánhatunk az új lapnak? Legyen mindig olyan tartalmas, mint ez a szám, legalább százezres példányszámban jelenjék meg, és legyen sokáig hűséges olvasótábor!

Balogh Béla